

Pogovor s kandidatom za poslansko zbornico, županom B. Brezigarjem

»Znašli smo se sredi prave volilne vihre, kakršne že dolgo ne pomnimo«

*Samo še nekaj dni nas loči od državno-
zborskih volitev. Slovenska skupnost na
Tržaškem kandidira za poslansko zbornico
devinsko - nabrežinskega župana Bojana
Brezigarja. Vprašamo ga najprej, kako
ocenjuje potek volivne kampanje na splošno
in še posebej potek volivnega boja li-
ste, katere je nosilec.*

*Katere probleme ste najbolj poudarjali
med volivno kampanjo in zakaj?*

Do teh predčasnih volitev je prišlo ra-
radi sporov med Krščansko demokracijo in
socialistično stranko. Ti spori prevladuje-
jo tudi v tej volivni kampanji, ki je tako
izredno ostra. Pri nas, še zlasti na Trža-
škem, pa je treba tem vprašanjem dodati
še problematiko slovenske manjšine v Ita-
liji, ki so jo skoraj vse stranke načele z

namenom, da si zagotovijo čim večje šte-
vilo glasov Liste za Trst, torej z odločno
protislovenskimi, nacionalističnimi in šovi-
nističnimi gesli. Slovenci smo se torej znašli
sredi prave volivne vihere, kakršne ne
pomnimo že dolga leta. Prav zaradi te pra-
ve protislovenske gonje je morala naša
stranka usmeriti v volivni kampanji vse
svoje sile v poudarjanje potreb in zahtev
slovenske manjšine v Italiji. Slovenska
skupnost se seveda prišteva med tiste, žal
redke sile, za katere so sožitje, prijateljstvo
in sodelovanje v enakopravnosti vrednote,
ki jih mora sodobna družba vztrajno go-
jiti in za uveljavitev katerih si mora vsako-
do prizadevati.

Ob ugotavljanju teh dejstev je seveda
ocena, ki jo daje Slovenska skupnost tej
volivni kampanji, izrazito negativna. Teh
volitev nismo pričakovali, nismo si jih že-
leli in zanje Slovenci ne nosimo odgovor-
nosti. Bojim pa se, da bomo morali še
dolgo nositi posledice, kajti ne verjamem,
da se bo po volitvah to protislovensko
vzdušje poglobilo. Če pa bi se zgodilo, da bi
uspeli manevri tržaških socialistov in Li-
ste za Trst in bi bil izvoljen eden ali celo
oba kandidata, ki so ju postavili za parla-
ment, mislim da se bo reševanje naše pro-
blematike še bolj upočasnilo, če ne celo
nazadovalo.

*Mislite, da ste si kot slovenski »manj-
šinski« politik nabrali med to volivno pre-
izkušnjo novih izkušenj in kakšnih?*

Vsaka preizkušnja, pa naj bo še tako
nepomembna, predstavlja nekaj novega.
To velja tudi za volivno kampanjo. Reči
moram, da je ta kampanja zame novost
iz dveh razlogov: prvič zato, ker je to prva
kampanja, ki jo vodim kot župan in ko
moram torej z veliko pozornostjo ločevati
pristojnosti župana kot »institucije« in
delo kandidata, kar pa seveda ni lahko.
Drugič, ker se časi pač spreminjajo in se
z njimi bistveno spreminja odnos do jav-
nosti, do volivcev. Volivna zborovanja so
tako samo še nekaj rutinskega, danes je
treba navezati stik z volivci drugače. Pred-
vsem je tu tisk, pa seveda radijski in te-
levizijski medij, in končno osebni stiki.
Vse to terja dodatnih naporov in seveda
daje novih izkušenj.

*V nekaterih slovenskih zamejskih kro-
gih smo slišali, da med Slovenci ni pre-*

*veliko zanimanja za te volitve. Kaj meni-
te o tem?*

Mislim, da to ne drži. Še zlasti na Trža-
škem ne, kajti sedanji politični trenutek
je, kot sem že omenil, izredno napet in
problemi, ki se postavljajo, zadevajo v
glavnem prav Slovence. Ne mine dan, da
bi ne bilo govora o Slovencih, časopisi so
polni izjav in tudi politične propagande
v zvezi z našo manjšino. Poleg tega se tu-
di pri nas marsikaj dogaja. Na primer nič
kaj neboleča izbira kandidata Komunistič-
ne partije za senatorja, težka odločitev
Slovenske skupnosti za sodelovanje s Sar-
dinsko akcijsko stranko na listi manjšin
in seveda težave, v katerih so se znašli
slovenski socialisti zaradi povezave stran-
kinega vodstva z Listo za Trst. Mislim to-
rež, da ni mogoče med Slovenci govoriti
o nezanimanju za volitve, ampak je, po
moji oceni, zanimanje celo večje kot kdaj
v preteklosti.

*Kakšna so vaša predvidevanja o izidu
volitev na Tržaškem?*

Mislim predvsem, da bodo zagotovo iz-
voljeni trije parlamentarci, to je poslanca
Coloni (KD) in Cuffaro (KPI) ter senator
Spetič (KPI). Vse ostalo je loterija. Socia-
listi in lista si seveda prizadevajo, da bi v
parlament poslali Agnellija in Camberja.
Ne vem, kolikšne so možnosti, kajti praksa
je pokazala, da koalicije običajno ne pome-
nijo avtomatičnega seštevka glasov strank,
ki so koalicijo sklenile. Mislim, da ima,
vsaj na papirju, Agnelli večje možnosti od
Camberja, osebno pa upam, da ta sociali-
stična operacija ne bo uspela, kajti ti dve
kandidaturi ne koristijo Trstu, ampak bi
ozka in nazadnjaška stališča, s katerimi se
ponašata oba kandidata, Trstu le škodila.
In tu seveda ne mislim samo Slovence,
ampak na celovitost tržaške problematike,
vključno torej z gospodarskimi in s social-
nimi vprašanji.

Kar zadeva Slovensko skupnost upam,
da se bo naša manjšinska koalicija s Sar-
dinsko akcijsko stranko tokrat utrdila. Mi
ne obljubljam neposredne izvolitve, pač
pa bomo s svojimi glasovi doprinesli k u-
veljavitvi te manjšinske liste. V zameno
imamo zagotovilo, da bodo predstavniki
Sardinske akcijske stranke in Union Val-
dotaine, ki je h koaliciji pristopila, zasto-

»Kri ni voda« ali: Kaj naj volim

Ceprav se ogibljem poseganja v dnevno po-
litiko, mi zmedenost pojmov in zbežnost mno-
gih slovenskih volivcev trenutno sili però v ro-
ke zgolj zato, ker »se mi množica smili«. Zares
prav po evangelijsko se mi smili to ubogo slo-
vensko ljudstvo na tem obnadiškem, obsoškem
in objadranskem pasu, kjer so tla napojena s
krvjo davnih in nedavnih bojov, s krivicami,
razočaranji, bolestinami neprimerno bolj kakor kjer-
koli drugod na zemeljski obli.

Voditelji Slovenske skupnosti so po najbolj-
ši volji in preudarnosti našli za skorajšnje par-
lamentarne volitve pot v zavezništvo z ono ita-
lijansko stranko, ki hoče zajeti in predstavljati
prav manjšinske narodnostne skupine. Če demo-
kratični Slovenci priznavamo imenovane pred-
stavnike Ssk za svoje voditelje, je stvar politič-
ne discipline, da jim sledimo. Slišati pa je pre-
cej pomislekov zoper ta volivni dogovor s Sar-
dinci in pred pragom samih volitev, ko ni več
časa za objavo ugovorov ali odgovorov, se ogle-
si tedenski časopis, ki hoče biti, in kolikor toliko
tudi je, kljub občasnim spodrsrljajem, kvalifici-
rano in zaslužno glasilo strogo katoliških Slo-
vencev, in ponudi »slovenskim volivcem v pre-
mislek« teritorialno razčlenjene dejavnike (med
Trstom, Gorico in Vidmom), prepušča volivno

nadaljevanje na 2. strani ■

dalje na 2. strani ■

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 14. junija, ob: 8.00 Radijski dnevnik; 8.30 Kmetijski tednik; 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojano; 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji; 10.15 Mladinski oder: »Potovanje v Tadžikistan« (Tome Arsovski, Katarina Minatti), 1. del; 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Nediški zvon; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila; 14.10 Športni in glasbeni popoldan; 17.30 Sportne novice; 19.00 Radijski dnevnik.

■ PONEDELJEK, 15. junija, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Poljudno čtivo - Liki iz naše preteklosti; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Deželni zbori na reviji Primorska poje; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroški kotichek; Janez Bitenc: Srečanje z novo pesmico; 16.00 Osebnost; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba: Kvartet violončelov: Matija Lorenz, Ivan Šostarič, Tanja Babnik, Klemen Hvala; 18.00 Kmetijski tednik; 19.00 Radijski dnevnik; 19.00 Dnevnik. Zaradi volivnih izidov bo postaja odprta do 0.30 dne 16.6., s poročili ob 22.30 in 24. uri in z intervjuji z nekaterimi izvoljenimi kandidati.

■ TOREK, 16. junija, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Nediški zvon; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Poljudno čtivo - Prehrana in zdravje; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Povejmo v živo!; 15.00 Mladi mladim; 16.00 V znamenju Rdečega križa; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba: flavtistka Daniela Brusolo, kitarist Igor Starc; 18.00 Franjo Frančič: »In ne rečeš ne!«, radijska monodrama; 19.00 Radijski dnevnik.

■ SREDA, 17. junija, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 V objemu gora; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 O razvoju filma v Sloveniji - Opolandanska rubrika; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Deželni zbori na reviji Primorska poje; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Gospodarska problematika; 16.00 Od Milj do Devina; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba: flavtistka Daniela Brusolo, kitarist Igor Starc. Franco Margola: 4 epizode; 18.00 Kulturni in družbeni odmevi; 19.00 Radijski dnevnik.

■ ČETRTEK, 18. junija, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Na goriškem valu; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Naš jezik - Hiša in vrt; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Iz šolskega sveta; 16.00 Na goriškem valu; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Naša pesem 1986, 9. tekmovanje slovenskih pevskih zborov v Mariboru; 18.00 Četrtekova srečanja: Zgodbe vandrova, orjunaša in narodnega revolucionarja Lipeta Kosca; 19.00 Radijski dnevnik.

■ PETEK, 19. junija, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Na goriškem valu; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Hiša in vrt - Od Mont Blanca do free climb ali prostega plezanja; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Zborovska glasba; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Naš jezik; 14.20 Ne prezmimo!; 15.00 V svetu filma; 16.00 Osebnost; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Naša pesem 1986, 9. tekmovanje slovenskih pevskih zborov v Mariboru; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Radijski dnevnik.

■ SOBOTA, 20. junija, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Kulturni dogodki; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v občinski gledališči v Trzinu; 11.30 Beleška - »Čej so t'ste stazice« - oddaja iz Kanalske doline; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroški kotichek: »Naš lep o-krogli svet«; 14.30 Klepet ob glasbi; 16.00 Kaj je drugačnega v telesni kulturi; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Sklepno srečanje glasbenih šol Primorske; 18.00 Mario Uršič: »Franc in njegovi«, radijski dokumentarec o tržaških Slovencih v osmih delih; 19.00 Radijski dnevnik.

»Kri ni voda« ali: Kaj naj volim

■ nadaljevanje s 1. strani

odločitev »pameti in vesti posameznikov«, toda zaključuje članek — dulcis in fundo (ali pa in cauda venenum) — z nedvoumnim opozorilom nad nevarnostjo levičarsko-komunistične zmage, zaradi česar bi ne smeli (kot je v prvem delu članka nakazano) odrekati glasov krščanskodemokratski stranki in jih trošiti v drugo smer, tem manj sardinskemu zavezništvu, ki ne jamči jasne dovolilne opredelitve.

Ob tolikšni pojmovni zmedbi in zbežanosti v zvezi z eksotičnim simbolom se ne morem ubraniti odmevu znane šaljive pesmi »Oj, pet zamorčkov šlo je na ta ljubljanski grad...« Ta pesem se nikoli ne konča, saj veste, da »zadnji se zamorček je oženil — in zopet je dobil zamorčkov pet... in zopet pet zamorčkov šlo je na ta ljubljanski grad...«

Volitve pa so hudo resna zadeva. Kristjan ne sme imeti zmotne vesti, potrebuje jasnosti v načelih za vsako odločitev in zaradi ideološko opredeljenih političnih strank kristjanu ni vseeno, za koga odda svoj glas. Pride pa lahko v spor vesti. Vest pa ne sme biti zmotna, treba je najprej jasnosti v načelih. Za demokristjansko listo glasujejo nekateri Slovenci zato, ker nam kljub človeškim napakam jamči ne samo neko dvoumno versko svobodo, ampak tudi pravice našega veroizpovedovanja in tiste naše verske družbe, ki se imenuje katoliška Cerkev, ker Cerkev ni skupnica nekih škofov in njih pomočnikov duhovnikov in še raznovrstnih redovnic povrhu, ampak smo Cerkev vsi verujoči kristjani, božje ljudstvo. Na drugi strani imamo pravico in dolžnost braniti svoje narodne pravice. Teh nam DC žal ne jamči dovolj. Nebogljen sardinsko zavezništvo z zamorskim simbolom pa nam prav v tem pomaga.

Kaj torej storiti? Preprost učbenik moralne teologije v roke in pogled! Gre za dejanje dvojne učinke (actio duplicis effectus — naj bo povedano za teološke strokovnjake). Dejanje z dvojnim - dobrim in slabim učinkom smem postaviti: 1. če je moj namen uprt v dobro dejanje in se ne morem ogniti tudi kakšni zli posledici; 2. če je zadosten vzrok, sorazmerno zadosten, na primer če s tem dejanjem, z dobro po-

sledico dejanja branim veliko in važno vrednoto in če je neogibna zla posledica majhna ali celo samo možna in ne popolnoma gotova.

V pomoč pri razvozlanju našega slučaja bi nam kajpak služilo še razmišljanje o situacijski morali, prav tako razmišljanje o glasovanju za ne ravno primerne kandidata v izogib izvolitve še slabšega; pa tudi razmišljanje o analognih primerih konflikta vesti v zgodovini.

Z glasovanjem za sardinsko zavezništvo morada res nehote pripomrem, da prejme nekaj več glasov levica, toda to ni moj namen; moj namen je doseči v parlamentu kakega branilca naših narodnih pravic. Če postavimo na tehtnico pozitivne sadove in negativne učinke in tehtnost razlogov za tako ali drugačno odločitev, mislim, da z mirno vestjo lahko glasujem povsod — na Tržaškem, Goriškem in čedajskem področju — za listo štirih (ne petih) zamorčkov.

Zgodovina nam nudi nekaj zanimivih primerov o bolečih odločitvah. Strogo katoliški Nemci v Posaarju so kljub Hitlerju v Berlinu glasovali ob plebiscitu za priključitev k svoji nemški matični domovini in ljubljanski katoliški dnevnik »Slovenec« je takrat zapisal: »Kri ni voda«. Enako je isto glasilo opravičevalo Baske, ki so se pridružili republikancem in anarhistom v boju proti Franku v državljanski vojni. Enako so se opredelili italijanski katoličani v zadnji vojni, ko so družno s komunisti organizirali rezistenco kljub temu, da je papež Pij XI. v znani okrožnici Divini Redemptoris nekako prepovedal kristjanu vsakršno sodelovanje s komunizmom.

Po istem »receptu« smo slovenski katoličani na Tržaškem rešili svoj konflikt vesti ob občinskih volitvah še pod zavezniško vojaško upravo. Šlo je za vprašanje, ali naj sklenemo volilno zvezo s komunisti beograjske veroizpovedi zato, da preprečimo izvolitev slovenskih kominformistov moskovske veroizpovedi v občinah Dolina, Zgonik, Nabrežina in Repentabor.

Če se nam »množica smili« bodisi zaradi nevarnosti za narodnostne pravice bodisi zaradi trenutne mučne zbežanosti, skušajmo ljudem pomagati, da si pravilno oblikujejo vest. Ni dovolj

nadaljevanje na 7. strani ■

Znašli smo se sredi prave...

■ nadaljevanje s 1. strani

pali naša stališča, predvsem pa vložili naš osnutek zakona za globalno zaščito v obeh vejah parlamenta.

Vi ste župan v občini z mnogimi problemi. Moramo Vas tudi ob tej priložnosti vprašati, kako se ti problemi rešujejo.

Res, devinsko - nabrežinski občini ne manjka problemov. Kot sem že večkrat poudaril, obstajata pravzaprav dve veliki skupini problemov, to je vprašanje sožitja in razvoja. Na obeh področjih delamo z veliko prizadevnostjo in mislim, da smo dosegli že nekatere pomembne uspehe. Predvsem bi si upal trditi, da smo, kar zadeva sožitje, z nekaterimi uspešnimi kulturnimi pobudami odločneje pokazali prisotnost slovenskega prebivalstva v občini, seveda tudi v spodnjem delu občine. Nekateri od teh pobud so bile večjezične in torej izraziti izkaz kulture in tradicije teh kra-

jev — mislim predvsem na Devin — ter seveda tudi odraz odprtosti do kulture o-mikanega sožitja. Vzporedno gredo seveda nekatere pobude za ohranitev in uveljavitev tradicij ter zgodovinskega in kulturnega bogastva slovenske manjšine v teh krajih. Na področju razvoja naj le omenim vrsto pobud v podporo tradicionalnih gospodarskih dejavnosti, začeni s kamnarsko, pa tudi velike investicije za javna dela (razsvetljava, kanalizacija in v kratkem tudi zemeljski plin), ki seveda pomenijo izboljšanje življenjskih in s tem tudi gospodarskih pogojev v občini. Seveda, mnogo dela je treba še opraviti, vendar so obeti dobri.

Dovolite mi, da izkoristim priložnost tega razgovora, da se v zvezi s tem delom zahvalim svojim sodelavcem v občinskem odboru in občinskem uslužbencem. Kljub temu, da smo majhna občina, je dela mnogo in le s prizadevnostjo vseh mu bomo lahko kos.

Vrhunec sedmih v Benetkah

Sedmere glavne industrijske države Zahoda so na začetku tega tedna imele v Benetkah nov vrhunski sestanek, na katerem so odločale o politični in zlasti gospodarski bodočnosti sveta. Zbrali so se ameriški predsednik Reagan, zahodnonemški kancler Kohl, japonski ministrski predsednik Nakasone, francoski predsednik Mitterrand, italijanski ministrski predsednik Fanfani, predsednica britanske vlade Thatcherjeva in kanadski ministrski predsednik Mulroney.

Beneški vrhunec ni bil omejen na mednarodno gospodarstvo, marveč so državniški obravnavali tudi glavna trenutna svetovno-politična vprašanja, kot so ameriško-sovjetska pogajanja za svetovno razorožitev, nov vrhunski sestanek med Reaganom in Gorbačovom — ki je edini veliki odsotni seveda v svetovnem okviru — nadalje splošni odnosi med Zahodom in Vzhodom upoštevajoč zlasti umik ameriških in sovjetskih raket srednjega in kratkega dometa iz Evrope ter končno položaj v Perzijskem zalivu, glede katerega celotna Arabska zveza prosi Združene države, naj tamkaj okrepi varnost za mednarodne prevoze petroleja, ki je bistvenega pomena kot energetski vir za svet.

Komentatorji seveda posvečajo največ pozornosti glavni problematiki vrha, ki je bil gospodarskega značaja. Prvi tak vrhunec je bil pred trinajstimi leti v Parizu in zadnji je bil lani v Tokiu. Nekateri trdijo, da je svetovno gospodarstvo spet bolno, vendar se sedmeri veliki strinjajo glede analize položaja, medtem ko je šele treba skupaj najti primerna zdravila. Italijanski ministrski predsednik Fanfani je bil velik popotnik v zadnjem času pred sklicanjem vrha ter je skušal vse države pridobiti zlasti za naslednji osnovni cilj: trenutna gospodarska neravnovesja je treba popraviti ne z recesijo, marveč z novim gospodarskim razmahom. Slednje je možno, če upoštevamo predvidevanja za razmah kosmate notranje proizvodnje v sedmerih državah. V triletnju 1986-1988 je statistika porasta za Združene države 2,5, 2,3 in 3,1 odstotka; za Japonsko: 2,5, 2,7 in 3,3 odstotka; za Zahodno Nemčijo 2,4, 1,9 in 2 odstotka, za Francijo 2,2, 1,8 in 2,1 odstotka; za Italijo 2,8, 2,9 in 2,3 odstotka;

MARIJANSKO LETO

Na binkoštni praznik je papež Janez Pavel II. imel nagovor na kakih 15.000 vernikov, ki so se okrog poldne zbrali na Trgu svetega Petra v Rimu. V svojem govoru je obravnaval predvsem problem marijanskega leta, ki se je začel v nedeljo, 7. t.m., in ki se bo končalo prihodnje leto v mesecu avgustu. Papež je izrazil željo, da bi marijansko leto obrodilo obilne sadove za vse tiste, ki verujejo v Kristusa, tako na Zahodu kot na Vzhodu in ki so združeni v molitvi okrog Marije, božje matere in matere vsega človeštva. Med marijanskim letom bomo molili, je dejal papež, tudi za tiste, ki vodijo dialog med rimsko in pravoslavno Cerkvijo in ki se bodo v prihodnjih dneh zbrali v Bariju.

za Veliko Britanijo 2,5, 3 in 2,3 odstotka ter za Kanado 3,1, 2 ter 3 odstotka.

Združene države trenutno ne morejo več biti lokomotiva za vlečenje svetovnega gospodarstva, ker so imele lani trgovinski primanjkljaj 170 milijard dolarjev. Zaradi tega Amerikanci pozivajo Japonce in Nemce, naj delno prevzamejo njihovo breme. Po ameriškem mnenju morajo Japonci in Nemci povečati vrednost svojih valut ter s tem olajšati uvoz iz drugih držav. V nasprotnem primeru hoče ameriški kongres povečati trgovinski protekcionizem kar za 42 milijard dolarjev.

Japonci preživljajo ugodne trenutke v plačilni bilanci s tujino ter so bolj kot Nemci pripravljeni poslušati ameriške težave in nasvete. Tako na primer obljublajo tudi zaostalam državam, ki so močno zadolžene, pomoč za 20 milijard dolarjev. Države v razvoju so lani imele že več kot tisoč milijard dolarjev dolgov. Brazilija je februarja objavila, da ne bo več plačevala obresti na dolgove. Tako so dolgovi zaosta-

lemu svetu bili eno izmed važnih vprašanj na vrhunskem sestanku v Benetkah.

V tej zvezi je dovoljeno kritizirati zaostale države, da namesto kruha uvažajo orožje, med drugim iz Sovjetske zveze.

Za plačilo dolgov je nadalje potrebno, da države v razvoju povečajo svoj izvoz. V tej zvezi so v Benetkah govorili o povečanju mednarodne trgovine, o odpravi protekcionizma ter o spremembi zaščitne kmetijske politike Evropske gospodarske skupnosti. Glede slednje se na primer dosti pritožuje tudi sosedna jugoslovanska republika.

Velikim v zahodnem svetu je treba priznati, da so dosegli znatne uspehe v valutni stabilizaciji, ki je osnova gospodarske stabilizacije. Zahodne države so močno podprle dolar v zadnjih letih, tako na konferenci v Plazi septembra 1985 kot letošnjega februarja s sporazumom v Louvru.

Kot rečeno, se veliki zahodnjaki od Washingtona preko Bonna do Tokia strinjajo glede analize svetovnega gospodarstva, izbira zdravil in zdravljenje pa je povsod zapletena, vštevši tudi vse druge prestolnice, na primer Moskvo ali Beograd.

E. V.

Kandidati Slovenske skupnosti

SENAT

Okrožje TRST I. — **prof. Aleš Lokar**, občinski odbornik Ssk v Trstu

Okrožje TRST II. — **prof. Humbert Mamolo**, ravnatelj

Okrožje GORICA — **prof. Andrej Bratuž**, občinski odbornik Ssk v Gorici

Okrožje VIDEM — **prof. Aleš Lokar**

Okrožje ČEDAD — **dr. Rafko Dolhar**, podpredsednik Slovenske skupnosti

Okrožje TOLMEČ — **dr. Rafko Dolhar**

Okrožje PORDENON — **prof. Aleš Lokar**

POS LANSKA ZBORNICA

Okrožje TRST:

1. **Bojan Brezigar**, župan Ssk v Devinu-Nabrežini
2. **Giovanni Battista (Nanni) Loi**, senator in podtajnik Sardinske akcijske stranke.
3. **Umberto Nigra**, župan v kraju Montjovet (Aosta) in podpredsednik Union Valdôtaine

Okrožje GORICA - VIDEM - PORDENON BELLUNO:

1. **dr. Damjan Paulin**, občinski svetovalec Slovenske skupnosti v Gorici
2. **dr. Alexis Bétemps**, predsednik Union Valdôtaine
3. **Annamaria Cherchi**, članica državnega sveta Sardinske akcijske stranke
4. **prof. Andrej Bratuž**, občinski odbornik Ssk v občini Gorica
5. **prof. Marija Češut**, občinska svetovalka Ssk v Sovodnjah
6. **dr. Rafko Dolhar**, podpredsednik Ssk
7. **dr. Maks Gergolet**, občinski svetovalec Ssk v Doberdolu
8. **Rezi Rosic Mljač**, večkratna kandidatinja za Kanalsko dolino

Okrožje RIM - VITERBO - LATINA - FROSINONE:

2. **dr. Boris Gombač**, občinski svetovalec Ssk v Dolini
3. **dr. Zorko Harej**, pokrajinski odbornik in pokrajinski tajnik Ssk v Trstu

Kandidate in volilni program je deželno vodstvo Slovenske skupnosti predstavilo na tiskovni konferenci, ki je bila v torek, 19. t.m., v Trstu.

Konec šolskega leta

V sredo, 10. junija, se je končal pouk na vseh šolah v državi. Konec letošnjega šolskega leta je po vsej državi prinesel nemalo težav zaradi stavkovnega gibanja učiteljev in profesorjev, ki so, združeni v osnovne odbore, zahtevali svoje pravice. Vendar protestni val šolnikov ni zajel slovenskih šol. Povsod so bile že ocenjevalne seje, ki so odločale o usodi dijakov in učencev.

Marsikje, posebno na osnovnih šolah, so učenci pripravili pestre šolske prireditve in razstave ročnih del, risb in spisov, ki so jih izdelali med letom. Na nekaterih šolah so tudi poskrbeli za tisk šolskih listov, ki so gotovo zanimivo čtivo ne le za pisce same in njihove sorodnike, ampak tudi za širšo skupnost, ki si lahko ob branju teh šolskih glasil ustvari mnenje o življenju na šoli.

Večina dijakov in učencev se je torej oddahnila. Nekaj skrbi imajo še učenci petega razreda in tretjega razreda nižje srednje šole ter letošnji maturanti višjih srednjih šol, saj jih čakajo izpiti. Slednjim voščimo veliko sreče!

PESEM NE POZNA MEJA V TREBČAH

V nedeljo, 7. t. m., je bilo v Trebčah praznično vzdušje. Trebensko-openski zbor Primorec-Tabor je namreč gostil revijo zborov »Pesem ne pozna meja«. Zamisel letošnjega koncerta je bila zanimiva, saj je v bistvu vključila v to pobudo vso vas. Sodelujoči zbori so namreč lahko odkrili Trebče, saj so se najprej zbrali na trgu pred cerkvijo, ob vaškem spomeniku, kjer so vsi skupno zapeli pesem »Stoji tam v gori partizan«. Združene zборе je vodila Vilma Padovan. Sledilo je polaganje venčev, ob spomeniku pa je spregovoril predstavnik krajevne sekcije ANPI-ja Luciano Malalan, ki je pozdravil vse prisotne udeležence ter sodelujoče zборе te pevske revije.

Nastopajoči zbori so nato šli do trga »Pri pljese«, kjer so nastopili ženski pevski zbor »Franc Zgonik« iz Branika pod vodstvom Bože Birs, moški pevski zbor »Foltej Hartman« iz Pliberka na Koroškem pod vodstvom Boža Hartmana, dekliški pevski zbor »Vesna« iz Križa, ki ga vodi Bogdan Kralj, in moški pevski zbor »Jezero« iz Doberdoba, ki ga vodi Ivan Klanjšček.

Drugi del revije se je odvijal na trgu »Pri koritu«, kjer je nastopil dekliški pevski zbor »Edinost« iz Pliberka na Koroškem. Ta zbor vodi Cita Galič. Sledil je nastop moškega pevskega zbora »Vesna« iz Križa, ki ga vodi Ivo Lešnik. Nastopila pa sta še mešani zbor »Svoboda« iz Trbovelj, ki ga vodi Helga Briner in nastop moškega pevskega zbora »Franc Zgonik« iz Branika, ki je nastopil pod vodstvom Sama Vremšarja.

Večer se je zaključil »na Griži«, ob nogometnem igrišču, kjer so Trebenci priredili vaški praznik. Tu je za goste in številno občinstvo nastopil mešani zbor »Primorec-Tabor«, ki ga vodi Matjaž Šček. Nekaj misli je povedal predsednik KD Primorec Bruno Kralj, sledil je družabni večer.

Poslanec Smolle v Trstu in Gorici

Gotovo sodi med viške volivne kampa-nje obisk, ki ga je v Trstu in Gorici opravil koroški slovenski politik, poslanec v dunajskem parlamentu Karel Smolle. Predsednik Koroške enotne liste je imel skupno s pokrajinskim tajnikom Ssk v Trstu Zorkom Harejem, deželnim tajnikom Ivom Jevnikarjem, nosilcem liste za poslansko zbornico v Trstu Bojanom Brezigarjem in kandidatom za senat v Gorici Andrejem Bratužem shod na trgu Goldoni v Trstu. Uspel je zelo dobro in pritegnil pozornost sredstev javnega obveščanja. Sobotni dan se je nadaljeval s sestankom v »Soščevi hiši« na Proseku, kjer se je pod vodstvom deželnega podpredsednika Ssk Rafka Dolharja razvil živahen razgovor, ki se ni omejil na bližnje volitve. Posl. Smolle je jasno poudaril misel, da je temeljnega pomena za vsako manjšino, da ima svojo politično organizacijo, ki mora usmerjati oz. iskati pot za vso narodno skupnost. Taka organizacija, ki ima jasne pojme, a tudi veliko fantazije in delavnosti, pa lah-

ko išče uspešne povezave tudi z drugimi manjšinami ali prijateljskimi silami, vedno na podlagi jasnih obvez in programov.

V ponedeljek je Karel Smolle sodeloval pri uspešni volilni manifestaciji, ki je bila v Palace Hotelu v Gorici. Tudi tja je prinesel solidarnostni pozdrav in voščilo koroških Slovencev. O bližnjih volitvah in tudi o nekaterih dilemah, ki so se predstavile na Goriškem, pa so govorili deželni tajnik Ssk Ivo Jevnikar, goriška kandidata Andrej Bratuž in Damjan Paulin ter tržaški kandidat Bojan Brezigar.

—o—

ŽUPAN BREZIGAR PROTESTIRA

Devinsko-nabrežinski župan Bojan Brezigar je naslovil pismo na predsednika skupščine Tržaške krajevne zdravstvene enote odvetnika Camberja, v katerem protestira zaradi izjave, ki je padla po njegovem srečanju s tržaškim županom Staffierjem na račun rabe slovenskega jezika na sejah skupščine že omenjene ustanove. Župan Brezigar poudarja, da se ta ustanova poslužuje prostorov tržaškega županstva le zato, ker nima lastnih. Ne glede na to pa potek sej v prostorih tržaškega županstva ni noben razlog za nespoštovanje ene temeljnih pravic slovenske narodne manjšine, kot je uporaba lastnega jezika.

Prodoren uspeh

Med tržaškimi športniki se še ni poleglo navdušenje nad prodornim uspehom, ki ga je dosegla košarkarska ekipa Bor Radenska v letošnjem promocijskem prvenstvu. Pod modrim vodstvom trenerja Vatovca in zahvaljujoč se rednemu in vztrajnemu treniranju so mladi košarkarji napredovali v D ligo in s tem dosegli največji uspeh, ki si ga lahko želi vsaka športna ekipa. Sposobnemu trenerju Vatovcu in članom košarkarske ekipe iskreno čestita tudi naš list.

—o—

Skupina izraelskih levičarjev, ki jo je vodil komunistični poslanec Bitton, se je v Budimpešti sestala s predstavniki Organizacije za osvoboditev Palestine. Ni izključeno, da jih bodo izraelske oblasti ob povratku v domovino kazensko preganjale.

Iret še v krizi

Kriza podjetja IRET še vedno ni rešena. V ponedeljek, 8. t. m., je bil zbor uslužbencev, na katerem so predstavniki delavskega sveta in sindikalnih zvez poročali nameščencem o krizi, ki je prizadela večino od 280 delavcev. 160 uslužbencev je namreč že več mesecev v dopolnilni blagajni, ker je bila zaradi prepovedi izvoza strateško važnega materiala ustavljena proizvodnja. Podjetje IRET pa je bilo skraj v glavnem opredeljeno v proizvodnjo radijskih oddajnikov in sprejemnikov za vojaške namene.

Predstavniki sindikatov so imeli v preteklih dneh vrsto sestankov z vodstvom podjetja. Vse kaže, da se ni moč izogniti preosnovi vojaškega sektorja, čeprav namerava podjetje najti nadomestilo v civilnem področju. Za preosnovo proizvodnje pa bi bile potrebne investicije. Prikazani položaj po mnenju sindikatov ne daje jamstva za ohranitev sedanje stopnje zaposlenosti.

30-letnica Slovenskega kulturnega kluba

V Peterlinovi dvorani Slovenske prosvete v Trstu je bila v soboto, 6. t. m., proslava ob 30-letnici ustanovitve Slovenskega kulturnega kluba. Ob sedanjih se je zbralo veliko bivših članov, ki še vedno s prijateljstvom spremljajo delo te mladinske organizacije, ki je opravila in še opravlja koristno vlogo v kulturnem, družbenem in družabnem smislu med slovensko mladino. Proslavo je vodila današnja mentorica Kluba, Lučka Susič, več ali manj neposredno in aktivno pa so se oglašili tudi številni bivši člani.

Preteklost Kluba in anekdote, ki so povezane s prvim delovanjem, so zaživele v branju spominov Brune Pertot in pričevanju drugih članov, med katerimi naj omenimo neposredni nastop Saše Martelanca, ki je prikazal začetke delovanja pod vod-

stvom ustanovitelja Jožeta Peterlina od nastopov v javnosti do letovanj v Ukvah in dela v notranjosti Kluba. Idejno poanto o Slovenskem kulturnem klubu je poudaril prvi predsednik Drago Štoka, ki je opozoril na vrednote, ki so bile vodilo te slovenske mladinske organizacije od njenih začetkov, in sicer narodnost, krščanstvo in demokracija. Pozdrav v imenu mlajših odbornikov je podala Silvija Kalin.

Proslavo so razgibali glasbeni vložki najmlajših članov, poseben poudarek pa je dal Tržaški mešani zbor, ki je zapel pod vodstvom Tomaža Simčiča. Spomini so prišli na dan tudi iz diapozitivov, ki so še danes priča sproščenega vzdušja na letovanjih v Ukvah in na izletih. Med gosti je bila opazna tudi skupina študentov iz Ljubljane.

»Dileme slovenskega volivca danes«

Težko bi bilo trditi, da je iztekajoča se volilna kampanja res vžgala, če bi za termometer vzeli udeležbo na volilnih zborovanjih, bi morali ugotoviti, da med volivci prevladuje mlačnost. V tem splošnem vzdušju pa je po svoje izstopalo srečanje pod naslovom »Dileme slovenskega volivca danes«, ki sta ga priredila Slovenski re-kreativni kulturni klub (SMREKK) in Klub slovenskih univerzitetnih študentov (UNIFAX) v torek, 2. junija, v Gorici: v mali dvorani Kulturnega doma se je nabralo toliko ljudi, kolikor si jih najbrž niti sami prireditelji niso nadejali.

Resnici na ljubo to ni bilo običajno volilno zborovanje. Večera so se udeležili zastopniki vseh barv, kar jih premore slovenska idejno-politična mavrica v Italiji. To je bilo nekako razvidno že iz imen razpravljalcev, ki so sedeli za uvodno okroglo mizo. Govorili so sociologa Darko Bratina in Ferruccio Clavora, pisatelj Alojz Rebula, publicist Marko Tavčar in slavist Ivan Verč. Politična raznolikost je še neposredneje prišla do izraza med splošno razpravo, v katero je poseglo več desetih udeležencev.

Ta, za neko volilno zborovanje nenavadna okolnost, pa ne more sama po sebi v celoti obrazložiti zanimanja, ki ga je večer vzbudil. Očitno so zadela v živo vprašanja, ki so jih prireditelji hoteli postaviti v središče javne pozornosti. Vpraševali so, kakšen skupni ideal naj bi v bodoče vodil našo narodnostno skupnost na političnem področju spričo dejstva, da je zaradi vse bolj ne-naklonjenih objektivnih političnih razmer »boj za globalno zaščito« postal dokaj volta parola in izgubil svojo nekdanjo kohezijsko moč. Ob ugotovitvi, da so naša politična prizadevanja na splošno malo učinkovita, so nadalje vpraševali, koliko so pravzaprav ustrezne sedanje oblike političnega udejstvovanja Slovencev v Italiji.

Nezadovoljstvo z obstoječim in zavest, da obstoječega ne bo mogoče čez noč spremeniti, bi nas morali siliti, da učvrstimo svoje korenine, da skušamo v sebi vzpostaviti neko globlje ravnoesje, ki naj ne bo neposredno odvisno od »zunanjih« ali »trenutnih« okoliščin. Verjetno je v tem smislu bilo treba razumeti Pismo mlademu zamejskemu Slovencu, ki ga je prebral Rebula. Svojemu literarnemu naslovljencu je priporočil zvestobo narodu in v isti sapi svetovljan-sko, kozmično odprtost. Bo naj gosposko pokončen, čuti naj se polnopravnega člana slovenskega naroda, z vsemi pravicami in dolžnostmi, statusa manjšinstva naj ne priznava, še zlasti zato ne, da bi z njim opravičeval svojo šibko kakovost.

Podobno je izzvenel Verčev poziv k večji kulturni ustvarjalnosti in človeški sproščenosti. Za razliko od Rebule pa je nekoliko pogumnejše segel v zelnik »politikom« oziroma »politikantom«, kot se je v repliki popravil. Posebno ostro se je obregnil ob »kasto posvečencev«, ki naj bi v našem prostoru vedrili in oblačili, in to večinoma v svojstvu nekakšnih »Velikih pedagogov«. Ni se težko strinjati z oceno, da so naše politične in druge organizacije ter ustanove na splošno toge, malo douzgete za kritiko in sploh za vse tisto, kar spominja na čisto radoživost, skratka da so dokaj zatohle, dušljive. Najbrž pa je Verč vendarle nekoliko pretiraval, ko je slovenskim »politikantom« vsevprek očital, da se borijo zgolj za oblast in da si na debelo polnijo žepe.

Bratina je opozoril na pretirano ideološko pogojenost našega političnega presojanja in obnašanja. Ideološka očala pač izkrivljajo resničnost in večkrat ustvarjajo strahove tam, kjer jih ni.

Izrazil je prepričanje, da večina italijanskih sodeželanov ne gleda na nas tako negativno, kot bi lahko sklepali, ko bi upoštevali zgolj govornike na volilnih tribunah. Slovenci pa moramo vzpostaviti pravilen odnos prav do te »tihe večine«, pri tem pa moramo vendarle upoštevati, da so levičarske politične sile do nas bolj naklonjene. Še prej moramo porušiti pregrade, ki nas umetno ločujejo, in otresti se ozkosrčnosti, ki nas ne pusti uvideti, da smo vsi skupaj dediči svoj-skega kulturnega izročila, ki so ga enako neizbrisno zaznamovali Trubarjeva reformacija, Slo-mškov katolicizem, Tavčarjev liberalizem in Kardeljev marksizem.

Clavora je politične dileme: Slovencev v Ita-liji uokviril v širše dogajanje na italijanskem političnem in družbenem prizorišču. Ugotovil je, da se na njem usesposobno uveljavljajo ozki kor-porativistični interesi in da vzporedno izgublja-jo na veljavi vrednote solidarnosti, družbene pravičnosti ipd. V takšnem okviru je jasno, da trda prede šibkejšim in manjšinskim družbenim kate-gorijam oziroma skupnostim, kot je slovenska. Clavora je ugotovil, da Slovenci v Benečiji ne poznajo takšne strankarske razcepljenosti kot drugod v Furlaniji-Juljski krajini, sicer pa je izrazil prepričanje, da svojih problemov ne bo-mo reševali s takšnim ali drugačnim strankar-skim udejstvovanjem. Dejal je, da je bistvena kulturna enotnost, žal pa ni jasneje povedal, ka-ko to misli.

Tavčar je pričel z opazko, da je večji posluš za narodnostna vprašanja pri nas najbrž treba povezati s podobnim pojavom, ki smo mu v zad-njih letih priča v SR Sloveniji. Tudi on se je zavzel za »trezno« presojanje naših razmer, za odpravljanje vsakovrstnih preživelih mitov. Po njegovem bi naša skupnost morala na vseh pod-ročjih, od kulturnega do političnega, najti na-čin, da bi živela v pluralistični širini in odprto-sti, a hkrati bi morala paziti, da ne izgubi svoje specifičnosti. Z drugimi besedami, težiti moramo tudi po samostojnem udejstvovanju, po avtonom-nosti.

S tem se je javna razprava neposredneje do-taknila ene izmed temeljnih dilem, ki se postav-lja Slovincem na političnem področju. Naj teži-mo po samostojnem političnem nastopanju ali naj se vključujemo v usodržavne politične stran-ke? Ob tem je politična usmerjenost razpravljal-cev prišla jasneje do izraza. Oglasili so se komu-nisti in socialisti in povedali, zakaj se jim pač druga alternativa zdi primernejša. Posebno šte-vilni pa so bili razpravljalci, ki so se zavzeli za

samostojno politično pot, kakršno skuša ubrati Slovenska skupnost.

Kot ljudje, ki se načeloma opredeljujemo za to drugo alternativo, bi si dovolili pripombo, da je bil koncept slovenske politične stranke v splošni razpravi predstavljen na dokaj grob način. Samostojne politične poti si namreč ne zamišlja-mo v smislu neke monolitne enotnosti. Politična raznolikost je pač dejstvo in hkrati vrednota, ki je ni mogoče prezirati. Sicer pa so razprav-ljalci tudi zaradi kratko odmerjenega časa v glavnem vse preveč pavšalno branili svoja sta-lišča. Zelo zanimivo in koristno pa bi bilo, ko bi omenjeni alternativni postali predmet temelji-tejšega javnega kritičnega razmišljanja. Mogoče se bo priložnost za kaj takega še ponudila, saj so prireditelji obljubili, da bodo pobudo skušali ponoviti. Srečanje v goriškem Kulturnem domu pa je vsaj nekaj dokazalo: Slovenci v Italiji se zavedamo resnosti svojega sedanjega političnega trenutka in zmožni smo se o njem omikano po-govarjati, pa čeprav se v svojih pogledih tudi globoko razhajamo.

n j

—O—

Koledar dramskega sporeda Radia Trst A

V torek, 16. junija ob 18. uri: **Franjo Frančič »IN NE REČEŠ NE!«**. Radijska monodrama. Ra-dijska monodrama mladega primorskega književ-nika Franja Frančiča, ki je že nekajkrat sode-loval z našo radijsko postajo, je intimen dialog človeka z obsedenostjo pričakovanja. Godojevski motiv, ki ga avtor izpelje seveda zelo osebno in sodobno. **Monodrama izvaja znani mladi sloven-ski igralec Igor Samobor. Režija Jože Babič. Pro-dukcija »Radio Trst A«.**

V torek, 23. junija ob 18. uri: **Vojmil Raba-dan - Modest Sancin: LAZAR SP'D KLANCA«**. Za sklep naše dramske sezone 1986-87 bomo po-novili to znano dubrovniško komedijo, ki sta jo avtorja slovenske ponašitve Rabadan in Sancin povzela po znameniti igri Marina Držića »Dun-do Maroje«. Vsem prijetno zabavo in na svide-nje oktobra z novo radijsko dramsko sezono 1987-88. **Režija Adrijan Rustja. Produkcija »Ra-dio Trst A«. Ponovitev.**

Vsak ponedeljek in petek ob 16. uri: **OSEBNO**. Tedensko srečanje s prevajalci, avtorji in skrat-ka z vsemi, ki se tako ali drugače ukvarjajo z literaturo, sami gostje pa pripovedujejo o svo-jem delu in odnosu do književnosti. V juniju bo-sta gosta Nataše Sosič pisatelj Marjan Rožanc in avtorica znane knjige »Tržačani« Marija Vojsko-vič. **Radijska realizacija Nataša Sosič. Produkcija »Radio Trst A«.**

Zaključna šolska prireditev v Ronkah

Slovenska komisija pri Javnem več-namenskem kulturnem središču v Ronkah je tudi letos priredila šolsko prireditev slo-venske osnovne šole v Romjanu in otroškega vrtca. Ta dogodek je v nedeljo, 7. t.m., zbrl v parku Excelsior v Ronkah lepo število Slovencev, ki živijo v Laškem, pridružili pa so se jim tudi vsi tisti, ki so na prireditev v Ronke pospremili sode-lujoči šoli iz Doberdoba in Štandreža.

Uvodoma je na prireditvi spregovorila predsednica slovenske komisije Aleksan-dre Devetak, ki je poudarila pomen, ki ga ima šola v kulturnem in družbenem obli-kovanju človeka. Spodbudne besede pa je

na prireditvi povedala tudi didaktična rav-nateljica Nataša Paulin.

Sledil je nastop otrok. Začeli so seveda malčki iz otroškega vrtca, ki so zapeli ne-kaj pesmic. Učenci slovenske šole v Rom-janu so nato predstavili splet zabavnih prizorčkov, lutkovne predstave in plesa. Šolska prireditev v Ronkah je bila tudi priložnost za podelitev bralnih značk. Tistim učencem, ki so se med šolskim letom naj-bolj odlikovali v branju, jih je podelila ravnateljica Nataša Paulin. Šolsko prire-ditev sta zaključili šoli »Fran Erjavec« iz Štandreža in »Prežihov Voranc« iz Do-berdoba.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Zaključne akademije gojencev šole Glasbene matice

Glasbena matica iz Trsta je ob koncu letošnjega leta poskrbela za organizacijo tradicionalnih zaključnih akademij svojih gojencev. Večina akademij je bila in bo v evangeličanski cerkvi na trgu Panfili, v Krožku za kulturo in umetnost na Ul. S. Carlo 2 pa so oziroma bodo še nastopili zbori Glasbene matice, ki jih vodi Stojan Kuret.

Prvi koncert je bil 28. maja. Sledil je klavirski večer, na katerem so nastopili pianisti iz raznih razredov.

Vsaj po našem mnenju je med vsemi letošnjimi akademijami bil najbolj zanimiv koncert, ki so ga priredili v torek, 9. junija. Večer je bil namenjen izvedbi skladb, ki so jih v zadnjem šolskem letu napisali gojenci kompozicijskega razreda prof. Alda Kumarja. Slišali smo lahko skladbe Aljoše Starca (letnik 1971), Anastazije Purič (1964), Andreja Pegana (1962), Marka Ozbiča (1970) in Corrada Rojaca (1968). Vsi so pokazali skladateljski talent. Glasbena matica pa je s tem razredom končno zapolnila praznino,

ki je že hudo zevala v našem zamejskem prostoru. V naslednjih dneh se bodo zvrstili koncerti v četrtek, 11. junija, v soboto, 13. junija, in še v torek, 16. ter četrtek, 18. t.m., ko bo zaključna akademija gojencev Glasbene matice.

Med našo javnostjo vlada precejšnje zanimanje za nastop zborov Glasbene matice, ki bo v soboto, 13. t.m., v dvorani Krožka za kulturo in umetnost. Pod vodstvom Stojana Kureta bo kot prvi nastopil otroški zbor, ki bo zapel 16 enoglasnih otroških pesmic s spremljavo klavirja na besedilo Svetlane Makarovič, ki jih je uglasbil Uroš Rojko. Na klavirju bo otroški pevski zbor spremljal Aljoša Starc.

Mladinski pevski zbor bo nastopil z izborom devetih pesmi, ki gre od polifonije do sodobnih slovenskih in italijanskih zborovskih skladateljev. Koncert bo zaključil deklinski zbor, ki bo nastopil s skladbo Vier Gesänge op. 17 Johannes Brahmsa. Skladba je napisana za ženski zbor dva rogova in harfo. Rog bosta igrala Marco Pannella in Giorgio Raseni, harfo pa Jasna Corrado-Merlak.

Predstavili so »Slovensko pesništvo upora«

V Gregorčičevi dvorani v Ul. sv. Frančiška v Trstu so v petek, 5. t.m., predstavili knjigo »Slovensko pesništvo upora 1941-45«, ki jo je uredil prof. Boris Paternu, izdali pa založbi Mladinska in Partizanska knjiga.

Večer, ki sta ga priredila Narodna in študijska knjižnica iz Trsta in Inštitut za slovensko filologijo tržaške univerze, v sodelovanju z Združenjem aktivistov osvobodilnega gibanja, Tržaško knjigarno in Zvezo slovenskih kulturnih društev, je uvedel prof. Jože Pirjevec, ki je pozdravil prisotne udeležence večera, predstavil prof. Paternuja, ki je knjigo sestavil ter predstavnike založnikov. Sledila je predstavitev te knjige. Profesor Paternu je spregovoril o nastanku te knjige, predstavil ustvarjalnost med narodno-

osvobodilno borbo in kratko podčrtal pomen te kulturne dejavnosti. Tej knjigi poezije upora bodo sledile še tri druge, kar bo seveda bistveno prispevalo k celotnejšemu vpogledu v ustvarjalno dejavnost slovenskih pesnikov med drugo svetovno vojno.

Predstavitev knjige je obogatil nastop gledaliških igralcev Jerice Mrzel in Jožka Lukeša, ki sta podala nekaj pesmi iz nove antologije. Recitacije je povezovala Savina Remec, vse pa je spremljala glasba kitarista Igorja Starca. Kdor si je knjigo vsaj ogledal, je lahko ugotovil, kako bogata in kvalitetna je bila takratna »produkcija« slovenskih pesnikov. V roke smo dobili knjigo, ki ima svojo literarno, a tudi zgodovinsko-dokumentarno vrednost.

Nova številka revije Galeb

Izšla je nova številka mladinske revije Galeb, ki je obenem dvojna in zadnja v 33. letniku in tem šolskem letu, ki se prav v teh dneh končuje. Zato ima na uvodnem mestu poezijo Neže Maurer z naslovom Na morje, ki že sam pove, kako počitniška je vsebina. Kot običajno, ima tudi ta številka Galeba veliko pesmic in rimanih vrstic, prav tako tudi proze. Omenimo zgodbičo Frančka Rudolfa Vrabčeka Živžav, Srebrno ribico Branka Rudolfa, benečansko pripovedko Zmrzle češnje, ki jo je v knjižni jezik prestavila Ada Tomatig ter Zgodbo o gumbku, ki ni hotel biti gumbek, ki jo je prispeval Janez Bitenc.

Objavljen je izid natečaja za nove Galebove platnice. Uredništvo je dobilo več kot 200 osnut-

kov, tako da je komisija imela kar obilo dela pri izbiri. Nekateri udeleženci pa se niso držali postavljene teme in so zato izpadli. Nagrade so dobili Daniele Iozza, Andrej Hrovatin, Tibor Drassich, Denis Pavio, Valter Bembič, Simon Feri, Aleksandra Ažman in Daniela Čebren.

V redni prilogi sličic, ki jih mladi bralci zbirajo in uporabljajo tudi kot pomožno sredstvo pri svojem šolskem delu, je tokrat obdelana tema prometnih poti pri nas do 18. stoletja.

Iz objavljene karte je razvidno, da so glavne ceste več ali manj sovpadale z današnjimi tudi po našem ozemlju. Kot običajno so bogate rubrike, zlasti pa še dopisništvo, ki je zelo razvejano. Tudi ta številka Galeba je bogato opremljena s slikarskim gradivom.

Kulturne novice

PRVA REVIIJA SLOVENSKEGA FILMA V RIMU

Od 11. do 22. junija bo v Rimu prva revija slovenskega filma, ki jo prireja katoliški center za film, gledališče, radio in televizijo. Predstavili bodo film Karpa Godine z naslovom »Splav meduze«, film istega avtorja z naslovom »Rdeči boogie«, film Francija Slaka z naslovom »Eva«, ter film Matjaža Klopčiča z naslovom »De-diščina«. Sledilo bo predvajanje filma Antona Tomažiča z naslovom »Kormoran«, filma Živojina Pavloviča z naslovom »Nasvidenje v naslednji vojni«, filma Boža Sprajca z naslovom »Dih« in film Rajka Ranfla z naslovom »Ljubzen«.

10. junija so predvajali najprej film Jožeta Pogačnika z naslovom »Naš človek« in nato film Andreja Stojana z naslovom »Heretik«. 10. junija je bilo popoldne srečanje z nekaterimi režiserji, na srečanju sta sodelovala tudi Darko Bratina in Davorin Devetak od Kinoateljeja v Gorici, ki ima glavno zaslugo, da je prišlo v Rimu do prve revije slovenskega filma.

ZVEZA KNJIŽEVNIKOV SRBIJE SE PROTESTIRA

V Beogradu je bilo zborovanje članov Zveze književnikov Srbije, na katerem so sklenili spremeniti nekatere člene statuta. Najvišji organ tega združenja bo odslej zbor vseh članov in ne zbor delegatov, ki je bil ukinjen. Na današnjem zborovanju so odobrili program dela za prihodnje leto.

Pomemben je tudi sklep, da bo Zveza književnikov Srbije na bližnjem občnem zboru Zveze književnikov Jugoslavije, ki bo v Varaždinu,

Beri - širi - podpiraj »NOVI LIST«

zastopal en sam delegat, namesto predvidenih osmih delegatov, in sicer v znak protesta, ker član Zveze književnikov Srbije Miodrag Bulatović ni bil izvoljen za predsednika Zveze književnikov Jugoslavije.

POMEMBNA DIALEKTOLOŠKA STUDIJA

Pred dnevi je fakulteta za sodobne jezike Tržaške univerze objavila pomembno dialektološko študijo tržaške rojakinje, prof. Rade Košuta. Njen naslov je »Slovenski dialektološki leksikalni atlas tržaške pokrajine«. Delo, ki ga je univerza objavila v slovenščini, je nastalo na podlagi dveletnega postdiplomskega magistrskega študija na ljubljanski univerzi. Še obširnejšo magistrsko nalogo je profesorica Rada Košuta branila 25. marca letos v Ljubljani. Atlas vsebuje gradivo o 740 točkah posebne jezikoslovne vprašalnice. Objava sodi v okvir širokih načrtov o sodelovanju med tržaško in ljubljansko univerzo, poleg tega pa se vključuje v splošnejši načrt raziskovanja narečij, ki ga vodi Slovenska akademija znanosti in umetnosti.

Slovenski dialektološki leksikalni atlas tržaške pokrajine so predstavili v torek, 9. t.m., v veliki dvorani Višje šole za prevajalce v Trstu. Poleg avtorice, prof. Rade Košuta, so na predstavitvi sodelovali profesorja Franco Crevatin in Mario Doria s tržaške univerze, prof. Tine Logar z ljubljanske univerze in prof. Giovanbatista Pellegrini s padovanske univerze.

USPEŠNO DELOVANJE MILJSKEGA DRUŠTVA

Ob koncu šolskega leta se marsikje zaključijo tudi sezonsko delovanje kulturnih društev. Tako je bilo tudi v Miljah, kjer je Društvo Slovencev miljske občine v soboto, 6. t.m., priredilo že tradicionalno Veselico.

Prireditelj je bila na dvorišču Poletnega centra v Miljah. Na veselici so nastopili otroci iz vrtca in osnovnošolci, uspešen pa je bil tudi nastop domače folklorne skupine, ki je zaplesala venček slovenskih ljudskih plesov. Sledil je nastop mešanega pevskega zbora »Jadran«, ki ga vodi Mirjana Bonin. Veselica pa je bila priložnost za podelitev nagrad udeležencem natečaja »Cerkev in versko življenje v naših krajih«, ki ga je društvo razpisalo za učence tretjega, četrtega in petega razreda osnovne šole in dijake nižje srednje šole.

—o—

»KRI NI VODA« ali: KAJ NAJ VOLIM

■ nadaljevanje z 2. strani

reči, naj vsakdo glasuje po vesti. Vest ne sme biti zmotna.

Tudi leta 1946 smo tako ravnali. Farizeji italijanskega rodu so nam očitali in nam še očitalo: kako ste mogli pred mednarodno komisijo zagovarjati priključitev Primorske k Jugoslaviji, ko je v njej vladal komunistični marksistični režim? Kako? Gledali smo pač na hišo in ne na začasnega gospodarja v njej. »Kri ni voda«.

Problem teh in takih moralnih dilem v javnem življenju bi bilo treba obširneje razgrniti in globlje obravnavati. Toda kdor nas hoče izzvati k razpravi, naj to stori dovolj zgodaj pred volitvami in ne zadnji hip.

Stanko Zerjal

Sodobno kmetijstvo

Že maja smo imeli v nasadu vrtnic dovolj dela s pletvijo enoletnih in trajnih plevelov. Nasad vrtnic je treba tudi škropiti proti boleznim in škodljivcem. Škropljenja je treba ponavljati, kakor se pač pojavljajo znamenja bolezni in škodljivci. Proti boleznim lahko uporabljamo tudi preventivna sredstva.

Cvetove za šopek moramo rezati razumno, da je grm vrtnice med vso rastjo primerno obrezan. Odbrano steblo za rezanje naj ima pod cvetom še dva ali tri očesa. V enaki dolžini režemo tudi odevele cvetove z grmiča vrtnic.

Ziva meja iz katerekoli grmovnice je v juniju potrebna obrezovanja. Morda smo jo obrezali jeseni in v tem primeru bomo zeleno oblikovali proti koncu meseca. Če imamo sedaj prvič čas oblikovati in določiti višino ter širino žive meje, bomo pustili dosedaj zrastle poganjke do določene višine ali malo manj, da se bodo prihodnji poganjki čim gostejše razrasli.

Okopavati moramo stalno vse površine, ki še niso prekrite z okrasnimi rastlinami. Ko se bodo posamezne cvetice razbohotile, za plevel ne bo več prostora.

Občutljivejše cvetice na gredah že zalivamo, če je predolgo brez padavin. Zalivamo tudi letos posejano trato ali še neurejeno zeleno površino z rahlim curkom, če dežja predolgo ni.

Ustajene travne površine je še vedno treba kositi in gnojiti z mineralnim gnojilom.

Travni ruši koristi, če jo močno pregrabimo, tako da zobje pridejo do zemlje, ker na ta način travno rušo prezračimo.

Okrasni in zelenjavni vrt v juniju

Od cvetic bomo sejali na stalno mesto še portulak in okrasne sončnice.

V zaprte grede v drugi polovici junija sejemo seme dvoletnic, ki jih jeseni potrebujemo za parke ali grobove.

Zelenjavni vrt

Gredice, kjer so rasli solata, špinača, por ali rani krompir, izkoristimo za setve korenčnic, ki jih bomo pobirali za vzimljenje: korenček, kolerabo, rdečo peso, redkev. Setev endivije večkrat ponovimo, da bomo imeli na voljo sadike.

Setev radiča sorte tržaški solatnik nam bo v dopolnilo drugim solatnicam. Režemo ga lahko že poleti, prezimele korenine pa rano spomladi odženejo in dajo dovolj sveže solate prav v času, ko je pomankanje največje.

Kumare za vlaganje sejemo do začetka julija. Z rednim zalivanjem pospešimo rast rastlin, v jeseni pa s folijo omilimo toplotne razlike med dnevom in nočjo, kar nam podaljša rast rastlin in poveča pridelek. Junija posadimo rane sorte zelja, brstični okrov, solato, por, ki bo prezimil na prostem.

Imamo pa že dovolj zelenjave za sproti in to: grah, kolerabico, čebulo srebrnjak, rano kolerabico, korenček in stalno oskrbo s solato.

Skrbimo za varstvo in nego, ker plesen na čebuli in paradižniku lahko naredi dosti škode.

Z. T.

Jack London KRALJ ALKOHOL

22

Rešili smo ga, ko pa smo ga privlekli v spodnji del ladje, slekli in spravili v posteljo, smo bili tudi sami vsi zbiti. Toda z Akselom sva si hotela mesto še bolje ogledati in pustila sva Viktorja smrčati in odšla nazaj na suho. Čudna je bila sodba, ki so jo o Viktorju izrekli njegovi tovariši, ki so sami radi pili. Graja se z majevali z glavo in mrmrali: »Tak človek bi ne smel piti.« Viktor je bil najboljši mornar in najbolj dobrovoljen tovariš v sprednjem kastelu. Bil je skoz in skoz krasen primer nadarjenega mornarja; tovariši so priznavali njegovo vrednost, ga spoštovali in imeli radi. Toda kralj Alkohol ga je spremenil v nasilnega divjaka. In to je bilo tisto, kar so ti pivci mislili. Vedeli so, da jih pijača — in mornarji pijejo čez mero — ponori, ampak samo v zmerni meri. Nasilno norenje je bilo neprimerno, ker je drugim pokvarilo zabavo in se je pogosto končalo z žaloigro. Zoper zmerno norenje niso ti ljudje nič imeli. Ali pa ni s stališča vsega človeškega rodu vsako tako norenje obsodbe vredno? In ali je kje kdo, ki

povzroča norosti vsake vrste v večji meri kot kralj Alkohol?

Pa da se vrnem k stvari. Ko sva dospela zopet na suho in se lepo ustalila v nekem japonskem zabavnem lokalu, sva si kazala bunke in se pri prijetni pijači razgovarjala o popoldanskih dogodkih. Voljnost pijače nama je ugajala in naročila sva jo še. Vstopil je tovariš, za njim več drugih in imeli smo še več te lahke pijače. Ko pa smo nazadnje najeli japonski orkester in so zadoneli prvi glasovi samisenov in taikov (japonska glasbila), se je začelo skozi papirnate stene divje tuljenje s ceste. Spoznali smo ga. Še tuleč, ne meneč se za vrata, s krvavimi očmi in divje mahaje z mišičastimi rokami, je prilomastil Viktor skozi šibko steno. Lotila se ga je prejšnja besnost in hotel je krvi, krvi kogarkoli. Orkester je pobegnil, mi tudi. Zbežali smo skozi vrata in skozi papirnate stene — kjerkoli, samo da smo jo odnesli.

In ko je bil lokal napol porušen in smo se zavezali plačati škodo, ter smo pustili Viktorja, ki je bil deloma ugnan in je ka-

zal znake, da bo kmalu otrpnil, sva šla mi-dva z Akselom iskat kako bolj mirno piv-nico. Glavna ulica je bila pravcata noriš-nica. Na stotine mornarjev se je divje-ra-zuzdano valilo gor in dol. Ker je bil načel-nik policije s svojo majhno četo brez mo-či, je izdal guverner naselbine kapitanom ukaz, da morajo biti vsi njihovi mornarji ob sončnem zahodu na krovu.

Kaj? Da bi na tak način z nami ravnali?! Ko se je glas o tem povelju raznesel po ladjah, so se ladje hipoma izpraz-nile. Vse je drlo na suho. Mornarji, ki sploh niso imeli namena, da bi šli na su-ho, so splezali v čolne. Nesrečni guverner-jev ukaz je pospešil splošno žretje vseh moštev. Preteklo je že več ur po sončnem zahodu in mornarji so hoteli videti tiste-ga, ki jih bo poskusil spraviti na krov. Hodili so naokoli in pozivali oblasti, da naj jih poskusijo spraviti na ladje. Največ se jih je zbralo pred guvernerjevo hišo, kjer so tulili mornarske pesmi, si poda-jali štirioglate steklenice in plesali divje virginijske in stare narodne plesse. Polici-ja z rezervami vred je stala v majhnih bednih skupinah in čakala povelja, a gu-verner je bil prerazumen, da bi ga dal. Meni so se te saturnalijske zdeli nekaj veli-kanskega. Bilo je, kakor da bi se vrnili stari časi španske veličine. To je bila pro-stost, to je bila prigoda! In jaz sem je bil

— Si vidu a, mulca, kaku je osmešu rdečo armado?

— Prou res. Sedemstu kilometrov je letu po ruskem teritoriji jn nobeden ni neč zamerkau. Vsi tisti radarji, rakete, avtomati jn računalniki jn kontrolni aroplani — vsi so odpovedali. Skazalo se je, de lahko letiš po ruski zemli brez skrbi, de te bo kašen prašau po propustnici. Jn kam se ti gre mulc ustavet? Prou glih na rdečem placu, kamer je tudi Leninov mavzolej. Taku se je tudi skazalo, de Moskva jn Kremelj nista prou neč taku strašno zavarvana, če lahko pride na rdeč plac an mulc sez navadnem športnem aroplanam ...

— Si misleš, kaku se zdey Nemci smejejo.

— Ne samo Nemci, ma ceu svet. Pole ke se vseh sort maršali jn generali nape njajo na tisteh konferencah za razorožitev jn glihajo, kolko raket bo ta, jn kolko uni podru ti pride an mulc jn gre mimo vseh raket naglih pred Kremelj. Si misleš, kaku so debelo gledali ruski maršali!

— E ma Gorbačev ni vzeu tu reč za špas. Ke tu mu je povedalo, de ruska ob-

ramba ni taku strašno močna jn de jema lukne, skuzi katere lahko pride an aroplan. Jn de tisto postaulanje maršalov sez njih raketami je samo blef.

— Sej je dva tašna maršala precu odžagau. Jn kolko jeh bo ta srednjih jn ta malih ne bomo nanka znali. Si misleš, kašen potres je naredu mulc u rdeči armadi!

— Kej češ, maršal al general postaneš kadar si vse bol u leteh. Kadar je arterioskleroza vre naprej jn se ti začnejo kisat možgani. Jn od tašneh prletnih možakarjev si ne moreš čakati buhznakej.

— E ma tudi za mulca ne kaže neč dobrega. Mu bojo nardili proces jn ga obsodli na tolko let pržona. Škoda fanta!

— Nej bo taku al taku, ma jest rečem, de ga bojo na kašno vižo gvišno zmazali. Jn si misleš, kaku ga bojo sprejeli u zahodni Nemčiji! Vre zdey, kadar se je ustavu pred Kremljem, je dajau avtograme. Si misleš, kadar bo pršu domov! Mož je vre naredu kariero. Bo napisau knjigo od te avanture, ke jo bojo prevedli u vse jezike. Prou gvišno bojo ž njim nardili kašen film; kazali ga bojo po televiziji, dajau bo intervjuje; bo šou u avdienco h državnim precednikom (morbet tudi h papeži, ke uan tašne reči forte šaca) jn vse sorte.

— Jn ženske? Jest rečem, de so vse Nemke zaljubljene vanj. Kej rečeš ti?

— Jest rečem, de počakajmo, de ga Rusi spestijo s pržona jn pole homo govorili.

—o—

POPRAVEK

V predzadnji številki Novega lista smo v kratkem članku z naslovom »Obiski pri papežu« zagrešili dve hudi napaki. Na obisku pri papežu ni bilo bolgarsko, temveč makedonsko odposlanstvo. V cerkvi svete ga Klemen v Rimu pa je pokopan sv. Ciril in ne sv. Metod, kot smo napačno napisali. Bralcem se opravičujemo za napaki.

NOVICE

Papež Janez Pavel II. se mudi na enotedenskem obisku na Poljskem. To je tretji njegov obisk v domovini, odkar je bil izvoljen za vrhovnega poveljarja katoliške Cerkve. Poljski predsednik, general Jaruzelski je med sprejemom na letališču poudaril, da je »papež Poljak gost vsega naroda« in da je njegov obisk »znamenje tesnih vezi z domovino« in tudi potrditev uspešnega razvoja dialoga med Apostolskim sedežem in Ljudsko republiko Poljsko. Bližnji povod za papežev obisk na Poljskem je vsedrjavni evharistični kongres, ki se je začel 8. junija.

—o—

Vrhunsko zasedanje v Benetkah je spremljalo 2.500 časnikarjev in fotoreporterjev z vsega sveta. Časnikarjem je bilo na voljo kakih deset tiskovnih središč. Vlada je za organizacijo vrhunskega sestanka potrošila sedem milijard lir. To pa je komaj šestina stroškov lanskega sestanka v Tokiu in četrtnina stroškov srečanja v Bonnu.

—o—

V glavnem mestu Severne Koreje Pjongjangu je bila izredna ministrska konferenca neuvršenih držav, na kateri so proučili akcijski načrt za krepitev gospodarskega sodelovanja med neuvršenimi in drugimi državami v razvoju. Jugoslavijo je na konferenci zastopal zunanji minister Dizdarevič.

—o—

Delegacija jugoslovanske zvezne skupščine je obiskala Jedrsko elektrarno Krško in ugotovila, da ima ta jugoslovanski jedrski prvenec dobre strokovnjake — vsak tretji zaposleni je inženir — ki so usposobljeni za ravnanje z vsemi zahtevnimi napravami.

deležen kot pravi morski razbojnik v skupni zvezi z vsemi temi pravimi morskimi razbojniki med papirnatimi japonskimi hišami.

Guverner ni izdal povelja, da bi izpraznili ulice, in Aksel in jaz sva hodila od pivnice do pivnice. Čez nekaj časa pa sem ga, ko sem se ga bil sam nalezal, v direndaju izgubil. Taval sem sempatja, sklepal nova znanja, zlival vase še več pijače in postajal vedno bolj nasekan. Spominjam se, da sem nekje sedel z japonskimi ribiči, krmarji čolnov z naših ladij in z nekim danskim mornarjem, ki je bil pravkar prišel iz Argentine, kjer je bil kavboj (goveji pastir) in je imel posebno slabost za šege in obrede domačinov. In mi, kar nas je bilo v krogu, smo s pravimi in pristnimi in nadvse zamotanimi japonskimi ceremonijami pili iz drobnih porcelanastih skodelic blede saki, lahko in mlačno pijačo.

Nekoliko pozneje sem pa zašel, tako se spominjam, v družbo pobeglih mornarskih vajencev, osemnajst do dvajsetletnih fantov iz družin angleških srednjih slojev, ki so ušli v različnih lukah sveta s svojih ladij, popustili vajenstvo ter se potikali po sprednjih kastelih jadrnic. Bili so zdravi, gladkopolti, svetlooki, in bili so mladolet-

ni kakor jaz, učeč se med svetom možakov stati na lastnih nogah. In bili so v resnici možaki. Zanje ni bil lahki saki, ampak štirioglate steklenice, protipostavno napolnjene z razjedajočim ognjem, ki jim je plamtel po žilah in izbruhal v požar v glavah. Spominjam se nežne, mehke pesmi, ki so jo peli in ki je imela pripev:

»Tis but a little golden ring,
I give it to thee with pride,
Wear it for your mother's sake
When you are on the tide.«
Le majhen prstan zlat je to,
s ponosom ti ga dam,
na ljubo majki nosi ga,
ko boš na morju sam.

Jokali so, ko so jo peli, ti izprijeni mladi paglavci, ki so strli ponos svojih mater, in jaz sem pel z njimi in se jokali z njimi in užival njih ginjenost in nesrečnost in se trudil, da bi v svoji megleni pijanosti na splošno govoril o življenju in romantičnosti. V spominu mi je ena poslednja slika, ki mi stopa v sredi med prejšnjo nejasnostjo in poznejšo temino jasno in svetlo pred oči. Mi — mornarski vajenci in jaz — se gugljemo in oklepamo drug drugega pod zvezdami. Prepevamo veselo mornarsko pesem, vsi razen enega, ki sedi na tleh

in se joka; in mi poudarjamo ritem s tem, da vihtimo štirioglate steklenice. Od spodnjega in zgornjega konca ulice prihajajo glasovi zborov mornarskih glasov, ki prepevajo kot mi, in življenje je veličastno in krasno in romantično in prelestno blazno.

In potem, po temini, odprem ob rani zori oči in vidim neko Japonko, ki se v velikih skrbih sklanja nad menoj. Žena pristanišnega pilota je in jaz ležim v njeni veži. Ves premražen sem in drhtim bolan od posledic popivanja. In čutim, da sem prav lahko oblečen. Ti lopovski vajeniški begunci! Pobeg jim je postal navada. Pobegnili so z mojimi stvarmi. Z njimi je šla moja ura. Mojih malo dolarjev je šlo. Moj jopič je šel. Moj pas tudi. In, kako-pak, moji čevlji!

In dan, ki sem ga pravkar opisal je samo en primer iz desetdnevnega življenja na Boninih otokih. Viktorja je blaznost minila in pridružil se je Akselu in meni in potem smo veseljačili nekoliko bolj pametno. Nikdar pa nismo zlezli na tisto pot iz lave med cveticami. Mesto pa štirioglate steklenice, to je bilo vse, kar smo videli.

(Dalje)